

[Ulrich.]

overvejer, om han ikke paa dette Omraade skulde gøre en Indsats; derved tror jeg, han vilde tage sig af det, som en Landbrugsminister burde beskæftige sig med.

Med disse Udtalelser kan jeg anbefale at stemme for det af os stillede Ændringsforslag, og naar Tidens Fylde kommer at stemme imod Lovforslaget i den Skikkelse, Flertallet har givet det, da vi ikke kan være med til at bevare Fæstebrug, som vi betragter som forkastelige, og som vi altid har modsat os.

Johannes Hansen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale de af Landbrugsministeren stillede og af Flertallet tiltraadte Ændringsforslag. Jeg vil gerne knytte nogle Bemærkninger til de enkelte Ændringsforslag, selv om den ærede Ordfører allerede har sagt det meste af, hvad der kan siges derom.

Det første Ændringsforslag, der gaar ud paa at gøre Loven gældende i 2 Aar, finder jeg er ganske rimeligt, ikke mindst under Hensyn til, at vi er kommet saa langt hen paa Aaret; den meste Udstykning vil jo sikkert finde Sted i 1934. Ogsaa for Administrationen mener jeg det vil være godt, at Lovens Gyldighed forlænges til 2 Aar. At de foreslaaede Beløb som Følge heraf fordobles, siger sig selv.

Ændringsforslag til § 2, der gør det muligt at yde Tillægslaan op til 12 000 Kr., mener jeg er udmærket, og det er klart, at vi fra vor Side er tilfredse med det, da det er en Bestemmelse, der har været indeholdt i de af Partiet Venstre flere Gange tidligere stillede Lovforslag; det vil bevirke, at de ældre Brug, som i adskillige Tilfælde er for smaa, nu vil kunne faa et yderligere Laan til Køb af Jord og til paakrævet Udvidelse af Bygningerne. Vi hilser denne Ændring med Glæde, fordi der herved skabes Mulighed for, at Brugene kan blive noget større.

I det hele taget er vi tilfredse med, at der, som det ogsaa udtales i Betænkningen, stræbes hen til, at Brugene bliver noget større. Efter min Mening skulde et noget større Areal heller ikke medføre, at der samtidig skulde laves større Bygninger; thi som det gentagne Gange er sagt, har Forholdene efterhaanden udviklet sig derhen, at vi sikkert kommer til i højere Grad at nøjes med den Avl, vi høster paa vore egne Marker, og i langt ringere Grad kan bygge paa indførte Foderstoffer, og derfor vil der ogsaa blive en Indskrænkning af Besætningerne.

Ændringen i § 3 eller rettere sagt den nye Affattelse af § 3 gør det muligt at opkøbe Jord, naar der er Lejlighed dertil paa fordelagtige Vilkaar, og jeg er overbevist om, at dette ikke vil være vanskeligt netop i denne Tid. Det vil efter min Mening være rigtigt og klogt at opkøbe saadan Jord, selv om den maaske ikke kan udstykkes med det samme, men maa bortforpagtes for en Tid. Det vil jo altid være en Fordel, naar Jorden endelig skal udstykkes, at den er opkøbt til den lavest mulige Pris, og det er klart, at naar Statens Jordlovsudvalg opkøber Jorden og altsaa kan opkøbe et større Areal paa een Gang, da er Muligheden for at købe billigt i højere Grad til Stede, end naar der købes en Parcel, beregnet til et enkelt Husmandsbrug.

2det Stykke af § 3 gør det muligt at udstykke den saaledes opkøbte Jord efter begge Udstykningsprincipper, baade efter 4. Oktober-Lovens Princip, det saakaldte Fæsteprincip, og efter den gamle Husmandslovs Princip, og vel at mærke under saa nærlige økonomiske Startvilkaar, som det har været muligt at naa til.

Det er Jordfonden, der betaler Jorden, naar den købes; men hvis Bruget udstykkes efter den gamle Lovs Princip, skal Købesummen for Jorden betales tilbage til Jordfonden af det i § 2 bevilgede Beløb. Men da det er en Forudsætning, at Landbrugsministeren, hvis det i § 2 bevilgede Beløb ikke slaar til, skal søge en forøget Bevilling, ser jeg ikke nogen Fare deri. Jeg kan ikke se, der er noget urimeligt deri, naar Landbrugsministeren er indforstaaet med den nævnte Forudsætning — Udstykningen kan saaledes ikke af den Grund gaa i Staa.

Hovedsagen er for mig, at Jorden kan udstykkes efter begge Udstykningsformer, saaledes at de unge Mennesker kan vælge, hvilken Udstykningsform de helt vil bygge under. Det synes jeg er saa godt, at det bør vi ikke give Afkald paa.

Den Pris, der skal betales for Jorden, er den Pris, som Jordfonden har betalt, dog maa Prisen ikke ligge under Jordværdien. Jeg vil nemlig ikke anse det for udelukket, at man i disse Dage kan købe et Stykke Jord til en Pris, som ligger under Jordværdien; jeg mener ikke, det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ret i, at den Jord, som Staten køber, er for dyr, i hvert Tilfælde tror jeg, det vil være muligt for Statens Jordlovsudvalg, som raader over de tilstrækkelige Midler, at købe Jord til en Pris, som i mangfoldige Tilfælde ligger under Jordværdien.

Men derfor er der ikke noget at sige